

SUMONYI ZOLTÁN

Apám ma lenne száz éves

*Apám ma lenne száz éves, szegény.
Huszonnégy éve vár egy telt palack
kibontatlan: ajándék óbora,
hogy negyvenkilenc éves lett fia.*

*Szokása volt, hogy születésnapom
estéjén furmintjával felköszönt,
de február öt hétfőre esett;
találgathatták, megyek? Nem megyek?*

*Robantom akkor is. A Rádió
reggeltől délutánig bent fogott
(felgyült ügyek: egy hétig Szigliget
vendégelt, néhány zsoltárt írni meg);*

*majd hétre várt a színész-rendező:
„a felvétel hosszabb lett. Mit tegyünk?”
De addig még jó két órám szabad,
kiugrom, csak hogy mégis lássanak.*

*Disznótorossal vártak. Télutó
nehéz étkek hava Nagybjött előtt;
kapkodva ettünk, gyors beszéd között,
s azzal, hogy szombaton majd eljövök.*

*Aztán négy napra rá a telefon:
apám reggel meghalt egy perc alatt.
Azóta áll a borcímke felett
a pontos dátum és egy kis kereszt.*

*Azóta áll a könyveim között
a zöld palack. Azóta minden áll.
Ha jár is, körbe, vagy helyben topog:
a forgó Föld alólunk kiforog.*

*Mert épp ma lenne száz éves apám,
a szűk család körében bort nyitok:
ebből igyunk! Ez romlatlan maradt.
Talán csak ez, huszonnégy év alatt.*